

Les sèries

Estar al dia, no ja de la política ni de l'actualitat, sinó de la vida mateixa, s'ha posat tan complicat que de vegades et venen ganes de dir «em planto», deixar que els altres vagin corrent i passar de tot. Un dia et sents orgullós d'haver-te reconciliat amb la modernitat perquè has après a pagar una multa al caixer automàtic i llavors et ve un i et diu que ho faries millor pel mòbil i que hauries «descarregar-te l'app» (descarregar-me què?). I dius que d'acord, que ja ho provaràs, i penses «fins aquí he arribat» i calles per complaure'l i perquè no t'escalfi més el cap.

El pitjor que ens ha portat aquesta opulència de plataformes digitals, d'apepés, d'estríming, de xarxes i d'invents varis ha estat una fragmentació social com no s'havia vist mai. I suposo que per a moltes persones, una sensació d'aïllament cada cop més gran. Quin temps tan feliç aquell en què podies comentar amb els companys de feina el programa que havien fet la nit anterior a la tele o la pel·lícula que havíeu anat a veure al cine. Aquest tipus de converses ara són cada cop més escasses, gairebé residuals. Ara els que es descarreguen una "app" per saber a quina distància tenen un bar on facin truita amb patates només parlen de sèries. Per fer servir el seu mateix llenguatge, veure sèries és tendència i si tu no pots parlar d'alguna que t'apassioni és com si no fossis d'aquest món. Les sèries de què parlen venen a ser com "Verano azul" o "El cor de la ciutat", però totes vingudes de fora i consumides amb un embut. Igual com els pescadors que rivalitzen per dirimir qui ha pescat el peix més gros, ells s'ufanen d'haver-se embafat de capítols en un temps rècord: «Aquest pont em vaig veure tota la primera temporada de "Lucha de enanos»», diu un. I l'altre, per ser més que ell... «doncs jo, només el dia de Tots Sants, en vaig veure les dues de "Doctor Harrison" i un amic meu em passarà els capítols que encara no han estrenat». I tu penses on collons ho veuen tot això, i per no ser menys els dius: «Entre aquest pont i el de la Puríssima m'hauré llegit les obres completes de la Corín Tellado». Els deixes amorrats a la pantalla i surts perquè et toqui la fresca.

